

จดหมายข่าว SNA NEWS บัญชีประชาชาติ

Newsletter

ฉบับที่ 7 ปี 2550 (ไตรมาส 3 / 2550)

คุยกันก่อน

การจัดทำและพัฒนาระบบบัญชีประชาชาติของประเทศไทย ได้มีการแนะนำและเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างต่อเนื่องหลากหลายรูปแบบและวิธีการ เช่น เอกสาร เว็บไซต์ จดหมายข่าว การอบรมและสัมมนา เป็นต้น โดยเมื่อต้นเดือนกันยายนนี้ ได้มีการสัมมนาเรื่อง การปรับเปลี่ยนฐานรายได้ประชาชาติ และการพัฒนาบัญชีประชาชาติไปสู่ระบบ ค.ศ.1993 หลายท่านคงได้ร่วมการสัมมนาทั้ง สองประเด็นถือว่าเป็นก้าวสำคัญของการพัฒนาบัญชีประชาชาติของประเทศไทย

จดหมายข่าวฉบับนี้ ก็ยังนำเสนอความรู้เกี่ยวกับบัญชีประชาชาติอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ **การออมของครัวเรือน** ปัจจุบันเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป เมื่อได้อ่านแล้วจะเห็นว่า บัญชีประชาชาติให้อะไรมากกว่าที่คิด อีกเรื่องคือ บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

รายละเอียดต่างๆ ท่านสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากเอกสารรายได้ประชาชาติ และบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย ที่ได้เผยแพร่เป็นประจำทุกปี

หน้าหลังยังได้นำเสนอการเปรียบเทียบระดับการพัฒนาหรือรายได้ของประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เชิญพลิกไปอ่านได้ ขอบขอบคุณทุกท่านที่ติดตามจดหมายข่าว ทุกความเห็นล้วนเป็นกำลังใจ

เรื่องในฉบับ

- บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน
- เงินออมของครัวเรือน
- ศัพท์บัญชีประชาชาติ
- รายงานการศึกษา โครงการ 2005 ICP Asia Pacific

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts)

เสี๋จ่งเต่งเหิงฮู่

อุดมสุข เขียวพงศ์

เมื่อกล่าวถึงบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน ผู้อ่านหลายท่านอาจจะยังไม่คุ้นเคยนัก ซึ่งก็เป็นโอกาสอันดีที่จดหมายข่าวฉบับนี้ได้ให้เนื้อที่สำหรับการนำเสนอบทความเรื่องนี้ ก่อนอื่นคงต้องบอกถึงที่มาที่ไปเล็กน้อยว่าบัญชีนี้เกิดขึ้นมาในประเทศไทยได้อย่างไร มีความหมายหรือคำจำกัดและใช้ประโยชน์ได้อย่างไร และจะได้วิเคราะห์ข้อมูลปีล่าสุดคือปี 2548 สำหรับท่านที่สนใจเพื่อเป็นการแนะนำการใช้ประโยชน์จากบัญชีนี้

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุนเป็นหนึ่งในห้าบัญชีหลักของระบบบัญชีประชาชาติ ประเทศไทยเริ่มจัดทำขึ้นครั้งแรกในปี 2518 เป็นโครงการร่วมระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในระยะแรกเป็นขั้นตอนทดลองจัดทำโดยใช้ข้อมูลปี 2515 ต่อจากนั้นได้เริ่มโครงการระยะยาวระหว่างปี 2518-2520 โดยได้เลือกจัดทำข้อมูล

ตั้งแต่ปี 2510-2520 มีรูปแบบบัญชีตามระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. 1968 (System of National accounts 1968: SNA 1968) ขององค์การสหประชาชาติ

ปัจจุบันการจัดทำบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทย อยู่ในความรับผิดชอบของ สศช. ซึ่งได้จัดทำและเผยแพร่เป็นประจำทุกปี โดยฉบับล่าสุดเสนอข้อมูลเป็นรายปีตั้งแต่ปี 2544-2548 และในปัจจุบัน สศช. มีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบบัญชีให้ทันสมัยขึ้นตามระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ.1993

ความหมายของบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน คือ บัญชีที่นำเสนอภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุน กับกิจกรรมทางการเงินของภาคเศรษฐกิจต่างๆ โดยแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างภาคเศรษฐกิจที่มีเงินออมเหลือจากการอุปโภคบริโภคและการลงทุน (Surplus sector) ไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่ขาดแคลนเงินทุน (Deficit sector)

โดยผ่านเครื่องมือทางการเงินประเภทต่างๆ เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร พันธบัตร เงินกู้ ตั๋วเงิน หุ้นทุน หนี้ เป็นต้น ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของเงินทุน (Sources of funds) และการใช้ไปของเงินทุน (Uses of funds) ของแต่ละสถาบัน

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุนจำแนกกระบวนเศรษฐกิจออกเป็น 7 ภาคเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจนิติบุคคลและกึ่งนิติบุคคลที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ภาครัฐบาลกลาง ภาครัฐบาลส่วนท้องถิ่น ภาครัฐวิสาหกิจ ภาคต่างประเทศ และภาคสถาบันการเงิน

ต่อหน้า 5

เงินออมของครัวเรือน

จางเหิงฮู่

ศิริ ทิวส์ฉาลัย

เงินออมหรือการออม นับเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งสำหรับทุกภาคส่วนในระบบเศรษฐกิจ ภาคเอกชน การมีเงินออมหมายถึงโอกาสที่จะสามารถลงทุนเพื่อขยายธุรกิจ ส่วนภาครัฐ ก็หมายถึงเงินสำหรับใช้ในการบริหารจัดการกิจการงานต่างๆ ของประเทศเพื่อความสุขของประชาชน ขณะเดียวกัน ในด้านของประชาชนเอง การมีเงินออมหมายถึงความมั่นคงในชีวิตของตนเองและครอบครัว ซึ่งหากมองภาพรวมในระดับประเทศแล้ว จะพบว่าเงินออมของทุกภาคส่วนที่รวมกันเป็นเงินออมของประเทศนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงความ

มั่นคง หรือความมีเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ

งานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพิจารณาเฉพาะ **เงินออมของครัวเรือน** จากสถิติรายได้ประชาชาติ ซึ่งในด้านความหมายก็ยังไม่แตกต่างจากความเข้าใจของบุคคลทั่วไปเท่าใดนัก นั่นคือเงินออม คือ รายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย ตามสมการที่แสดงถึงองค์ประกอบของรายได้ที่ว่า

$$Y = C + S \text{ โดย } Y \text{ คือ รายได้ } C \text{ คือ การใช้จ่าย และ } S \text{ คือ การออม}$$

ดังนั้นหากจะกล่าวถึงเงินออมของครัวเรือน อันได้แก่ทั้งไม่พันทังจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบหลักหรือสิ่งที่จะก่อให้เกิดเป็นเงินออมของครัวเรือนก่อน ซึ่งก็คือ รายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน นั่นเอง

ต่อหน้า 2

เงินสมของครัวเรือน

ถาม-ตอบ

ค่าจ้าง คือ

ผลตอบแทนของแรงงาน

ค่าเช่า คือ

ผลตอบแทนจากการเป็น

เจ้าของที่ดิน

ดอกเบี้ย คือ

ผลตอบแทนจากการเป็น

เจ้าของเงินทุน

กำไร คือ ผลตอบแทนจาก

การเป็นผู้ประกอบการ

อย่างไรก็ตาม รายได้หรือค่าใช้จ่ายในมิติของรายได้ประชาชนนั้น มีทั้งส่วนที่เหมือนและแตกต่างจากความเข้าใจของบุคคลทั่วไป ดังนั้นจึงต้องมองลึกลงไปว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนับรวมหรือไม่รวมไว้ ถ้าหากันตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์อันเป็นพื้นฐานหลักของการจัดทำรายได้ประชาชาติแล้ว **รายได้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะหมายถึง ผลตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับในฐานะที่มีส่วนร่วมอยู่ในการผลิต หรือเป็นเจ้าของทรัพย์สิน หรือปัจจัยการผลิตที่ใช้ในกระบวนการผลิต**

ดังนั้น สิ่งที่จะถือว่าเป็นรายได้ของบุคคลในที่นี้คือ ผลตอบแทนจากการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตที่ครัวเรือนได้รับ ได้แก่ ค่าจ้าง ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไร นั่นเอง

ทั้งนี้ในสถิติรายได้ประชาชาติได้แสดงไว้เป็น 3 ส่วน คือ ค่าตอบแทนแรงงาน รายได้จากทรัพย์สิน และรายได้จากการประกอบการของครัวเรือน

ค่าตอบแทนแรงงาน หมายถึง ค่าตอบแทนที่ลูกจ้างได้รับจากการทำงาน ทั้งส่วนที่ได้รับโดยตรงเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่นายจ้างจ่ายให้เพิ่มเติมทั้งที่เป็นเงินสด สินค้าและบริการที่สามารถประเมินค่าออกมาเป็นตัวเลขได้

รายได้จากทรัพย์สิน ประกอบด้วย ผลตอบแทนที่ครัวเรือนได้รับในรูปของค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ยรับ เงินปันผล และผลประโยชน์ที่ได้รับจากกองทุนประกันสังคม และกองทุนอื่นที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งการประกันชีวิต

รายได้จากการประกอบการ หมายถึง รายได้ที่ครัวเรือนได้รับจากการประกอบอาชีพอิสระต่างๆ ที่มีได้ดำเนินการในลักษณะนิติบุคคล (ในรายการนี้อาจมีรายได้ส่วนหนึ่งที่ถือว่าเป็นค่าตอบแทนแรงงานของครัวเรือนแอบแฝงอยู่ ในกรณีทำงานโดยตนเองและสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างโดยตรง เนื่องจากไม่สามารถแยกรายละเอียดได้)

อย่างไรก็ตาม หากจะพิจารณาเงินออมของ

ครัวเรือน สิ่งที่ต้องเป็นรายได้ของครัวเรือนหรือที่เราเรียกว่ารายได้ส่วนบุคคล (Personal Income) นั้น นอกจากรายได้ที่เกิดจากการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตตั้งข้างต้นแล้ว ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่สามารถนำมานับรวมเป็นรายได้ส่วนบุคคล ถึงแม้ว่ารายได้ดังกล่าวจะไม่ได้มาจากการมีส่วนร่วมในการผลิตโดยตรงก็ตาม นั่นคือเงินโอนให้เปล่าต่างๆ ที่บุคคลได้รับจากรัฐบาล นิติบุคคล NPISH และต่างประเทศ **รายได้ส่วนบุคคลที่ทั้งจ่ายใช้สอย**

รายได้ส่วนบุคคลนี้ ยังไม่ถือว่าเป็นรายได้ที่บุคคลสามารถนำไปใช้จ่ายหรือกินไว้สำหรับเก็บออมได้ทั้งหมด เนื่องจากบุคคลยังมีการรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายบางประเภทอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ นั่นคือ การจ่ายภาษีและเงินโอนให้แก่รัฐบาล รวมทั้งการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเกี่ยวกับการประกันสังคมในกรณีบุคคลนั้นเป็นสมาชิกกองทุน รายได้ส่วนบุคคลหลังหักค่าใช้จ่ายบังคับดังกล่าว จึงจะถือเป็นรายได้พึงจ่ายใช้สอย (Disposable Income) ที่บุคคลสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตามความต้องการ ดังนั้น

รายได้ทั้งจ่ายใช้สอยนี้จึงถือเป็นสิ่งที่แสดงถึงอำนาจซื้อที่แท้จริงของบุคคล และแสดงถึงความสามารถในการออมด้วย

การใช้จ่ายของครัวเรือน

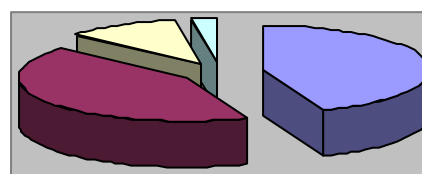
การใช้จ่ายของครัวเรือน ประกอบด้วย 3 รายการหลัก คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อสินค้าและบริการ เพื่อใช้อุปโภคบริโภค เช่น อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องแต่งกาย การคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงบริการต่างๆ เป็นต้น โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายซื้อทรัพย์สินต่างๆ เช่น ที่ดิน บ้านพักอาศัย และทรัพย์สินทางการเงิน เป็นต้น ส่วนอีก 2 รายการ คือ ดอกเบี้ยจ่ายสำหรับการกู้ยืมเพื่อการบริโภค และเงินโอนจ่ายไปต่างประเทศ

เมื่อกล่าวถึงส่วนที่จะนับรวมไว้เป็นรายได้และค่าใช้จ่ายแล้ว คงต้องกล่าวถึง **ส่วนที่ไม่นับรวมไว้ด้วย** เนื่องจากรายได้และค่าใช้จ่ายบางประเภทที่หากมองในมุมของบุคคลทั่วไปอาจคิดว่าเป็นรายได้หรือค่าใช้จ่าย เนื่องจากทำให้เงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้นหรือลดลง นั่นคือรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของทรัพย์สิน เช่น กำไรหรือขาดทุนจากการขายที่ดิน หรือทรัพย์สินอื่น กำไรขาดทุนที่เกิดจากอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น ในทางรายได้ประชาชาติ รายการในลักษณะนี้ถือเป็นส่วนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของทรัพย์สิน มิได้เกิดจากการผลิต จึงไม่นับรวมไว้เป็นรายได้และค่าใช้จ่าย

รายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ช่วงปี 2530-2548

พิจารณาจากสถิติรายได้ประชาชาติในช่วงปี 2530 ถึงปี 2548 พบว่ารายได้หลักของครัวเรือนมาจากค่าตอบแทนแรงงาน และการประกอบการ โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 44.3 และ 42.5 ตามลำดับ ส่วนรายได้จากทรัพย์สินมีสัดส่วนร้อยละ 10.7 และเงินโอนมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 2.5 ในขณะที่ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อการบริโภคถึงร้อยละ 97.9 จ่ายดอกเบี้ยหนี้เพื่อการบริโภคร้อยละ 1.6 และโอนไปต่างประเทศร้อยละ 0.5

รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย ปี 2530-2548

- ค่าตอบแทนแรงงานและผลประโยชน์จากประกันสังคม
- รายได้จากการประกอบการ
- รายได้จากทรัพย์สิน
- รายได้เงินโอน

เงินออมของครัวเรือน

เงินออมของครัวเรือน ช่วงปี 2530-2548

จากรายได้พึงจ่ายใช้สอยเมื่อหักด้วยค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลทั้ง 3 รายการ ที่เหลือจึงเป็นส่วนที่เก็บออมไว้ของครัวเรือน โดยเฉลี่ยในช่วงปี 2530-2548 ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของครัวเรือนมีสัดส่วนถึงร้อยละ 91.0 ของรายได้พึงจ่ายใช้สอย เหลือเก็บออมไว้เพียงร้อยละ 9.0 เท่านั้น ซึ่งหากพิจารณาจากค่าความโน้มเอียงเฉลี่ย (APS) ในการออมของครัวเรือน จะพบว่า ตั้งแต่ปี 2530 จนถึงปี 2543 มีอัตรา 0.10-0.20 แต่ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาหรือปี 2544-2548 อัตราดังกล่าวลดต่ำลงโดยเฉลี่ยมีอัตรา 0.07 แสดงให้เห็นว่าครัวเรือนมีแนวโน้มที่จะเก็บออมลดลงกว่าในอดีตค่อนข้างมาก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งครัวเรือนมีแนวโน้มในการบริโภคมากขึ้น

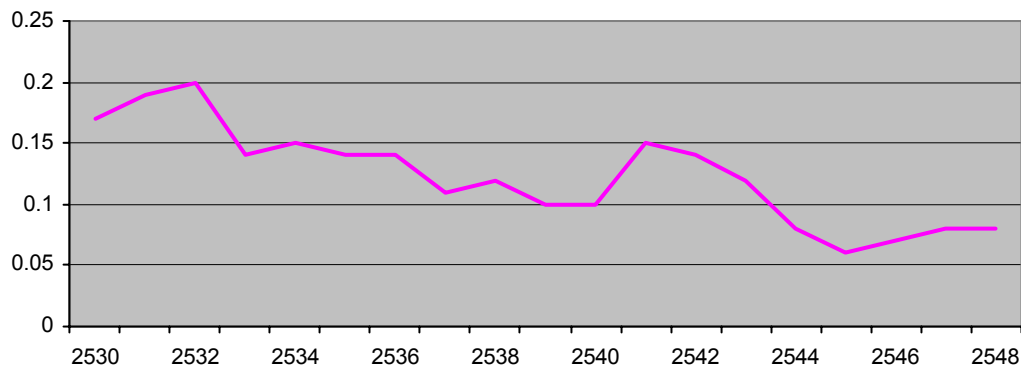
เมื่อพิจารณาเงินออมของครัวเรือนในรอบ 20 ปีนี้ พบว่าช่วงตั้งแต่ปี 2530-2539 ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เงินออมของครัวเรือนมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 8.7 และในปี 2540 ขยายตัวร้อยละ 6.9 แต่ในปี 2541 หลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจแล้ว เงินออมของครัวเรือนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 58.4 ถึงแม้ว่ารายได้พึงจ่ายใช้สอยในปีนี้จะชะลอลง แต่เนื่องจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทำให้ครัวเรือนลดการใช้จ่ายลงถึงร้อยละ 3.9 จากที่เคยใช้จ่ายในอัตราสูงมาโดยตลอด อย่างไรก็ตามความหวาดกลัวจากภาวะเศรษฐกิจดังกล่าวก็ดูเหมือนจะคงอยู่ไม่นานนัก เห็นได้จากในปีถัดมาที่การใช้จ่ายเริ่มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่การออมเริ่มลดลงเช่นกัน

สำหรับปีล่าสุดคือ ปี 2548 ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี อยู่ที่ 68,950 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล 63,551 บาท และเหลือเป็นเงินออม 5,399 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.8 ต่อรายได้

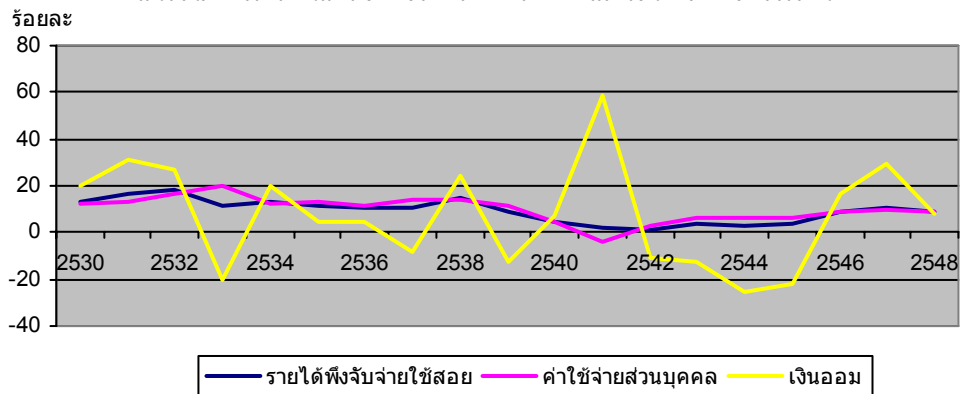
ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออมของครัวเรือน
(Average Propensity to Save)

คือ ค่าที่แสดงว่าครัวเรือนมีการออมเป็นสัดส่วนเท่าใดของรายได้

Average Propensity to Save

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ค่าใช้จ่าย และเงินออมของครัวเรือน

เงินออมของครัวเรือน

หากจะพิจารณาถึงความสำคัญของการออมของครัวเรือนต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศค่อนข้างมาก โดยการออมของครัวเรือนมีส่วนเฉลี่ย (2530-2548) ร้อยละ 26.6 ต่อการลงทุน โดยเฉพาะในช่วง 3 ปีหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ซึ่งส่งผลให้ภาคธุรกิจต้องทรุดตัวลง เงินออมของภาคธุรกิจและภาครัฐลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง การลงทุนในประเทศต้องหันมาพึ่งพาเงินออมของครัวเรือนมากขึ้น โดยในปี 2541 การลงทุนต้องพึ่งพาเงินออมของครัวเรือนถึงร้อยละ 49.7 และตามมาด้วยอัตราร้อยละ 44.2 และ 32.7 ในปี 2542

อีก จนอยู่ที่ร้อยละ 4.9 ในปี 2548

สรุป จากผลการศึกษาดังกล่าวได้ ค่าใช้จ่าย และเงินออมของครัวเรือนในช่วง 20 ปี (2530-2548) พบว่ารายได้หลักของครัวเรือนมาจากค่าตอบแทนแรงงานและการประกอบการ และนำรายได้ดังกล่าวไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถึงร้อยละ 91.0 เหลือไว้เป็นเงินออมโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 9.0 ซึ่งเงินออมของครัวเรือนนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เห็นได้จากสัดส่วนของการพึ่งพาเงินออมของครัวเรือนต่อการลงทุนในประเทศที่ค่อนข้างสูงในอดีต หรือเฉลี่ยแล้วอยู่ที่อัตราร้อยละ 27.0 และสูงกว่านั้นในช่วงปีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเงินออมของครัวเรือนนั้นมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 25.8 ต่อเงินออม

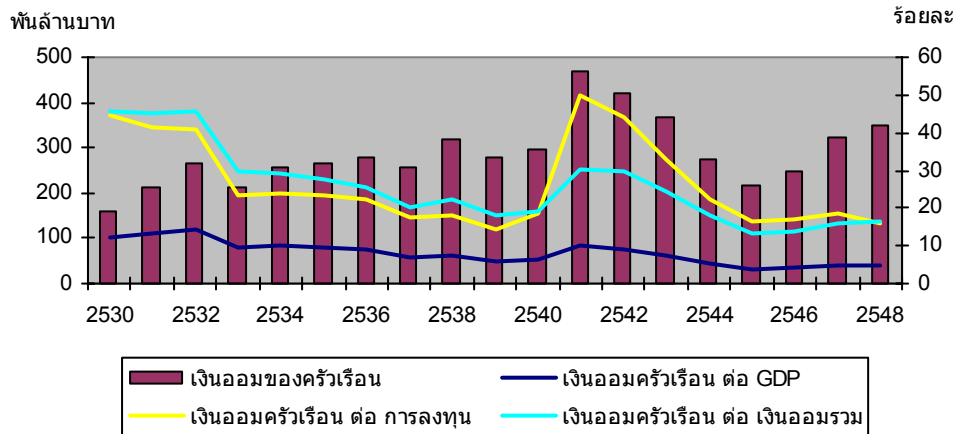
หลังจากเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ เงินออมในประเทศ โดยเฉพาะเงินออมของครัวเรือนมีระดับเพิ่มขึ้น จนทำให้อ่างว่างระหว่างการออมและการลงทุนเป็นบวกอย่างต่อเนื่อง แต่หลังจากผ่านมานาน ในปี 2548 เงินออมในประเทศเริ่มอยู่ในภาวะที่ไม่เพียงพอต่อการลงทุนจนต้องหันไปพึ่งพาต่างประเทศอีก ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดที่

เกินดุลต่อเนื่องมาถึง 7 ปี เริ่มกลับไปขาดดุลอีกครั้ง ซึ่งหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป อาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศได้

ดังนั้นหากสามารถระดมเงินออมจากครัวเรือนให้มากขึ้น ก็น่าจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยเกื้อหนุนให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพต่อไปได้ จากมาตรการต่างๆ ทางด้านการส่งเสริมเงินออมของภาครัฐ รวมทั้งความพยายามในการระดมเงินออมจากครัวเรือนของภาคเอกชนที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องนั้น แสดงให้เห็นว่าทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก็เห็นความสำคัญกับเงินออมของครัวเรือนอยู่แล้ว และคงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องสนับสนุนต่อไป

อย่างไรก็ตาม บ้างครั้งมาตรการต่างๆ ที่รัฐบาลออกมาใช้ก็ส่งผลในลักษณะขัดแย้งกันเอง เช่น ออกมาตรการเพื่อระดมเงินออม แต่ในขณะเดียวกันก็กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการใช้มาตรการที่มีผลในด้านการกระตุ้นการบริโภคของประชาชนด้วย สำหรับทางด้านภาคครัวเรือนเองก็ควรหันมาสนใจให้ความสำคัญกับการออมให้มากขึ้น เพื่อให้มีความมั่งคั่งและมั่นคงต่อไปในอนาคต

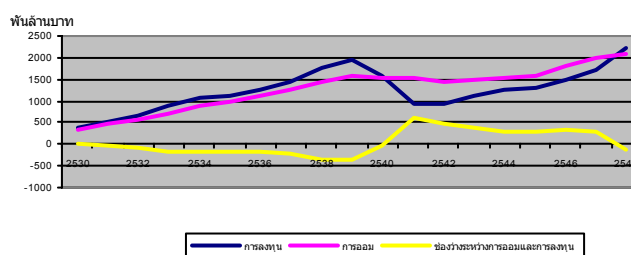
เงินออมของครัวเรือน สัดส่วน ต่อ GDP และการลงทุนในประเทศ

และ 2543 ตามลำดับ หลังจากนั้นเมื่อภาคธุรกิจเริ่มฟื้นตัว และภาคครัวเรือนเริ่มลดการระมัดระวังในการจับจ่ายใช้สอยลง แนวโน้มในการเก็บออมของครัวเรือนจึงเริ่มลดลงอีกครั้งหนึ่ง ทำให้สัดส่วนเงินออมของครัวเรือนต่อการลงทุนลดลงโดยลำดับ จนเหลือเพียงร้อยละ 15.7 ในปี 2548

ในทำนองเดียวกัน ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา เงินออมของครัวเรือนต่อเงินออมทั้งหมดของประเทศมีแนวโน้มลดลง จากที่เคยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 45.4 ในปี 2530 กลับลดลงมาเป็นลำดับ โดยลดลงต่ำที่สุดในปี 2545 ที่ร้อยละ 13.4 และในปี 2548 มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 16.5 และเมื่อพิจารณาถึงระดับของเงินออมต่อ GDP พบว่ามีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน หลังจากที่เคยมีสัดส่วนสูงสุดในรอบ 20 ปีนี้ที่อัตราร้อยละ 14.4 ในปี 2532 สัดส่วนดังกล่าวลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งมากกระโดดขึ้นอีกในปี 2541 หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในอัตราร้อยละ 10.2 จากนั้นจึงเริ่มลดลง

การออม การลงทุน และช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน

ทั้งหมด แต่ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ต่ำลง ซึ่งหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป อาจส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านการออมของประเทศได้ในอนาคตอันใกล้

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts)

และเครื่องมือทางการเงินมีทั้งสิ้น 16 ประเภท คือ เงินสด เงินฝาก หลักทรัพย์ภาครัฐ เงินนอกงบประมาณ เงินกู้ระยะสั้น เงินกู้ระยะยาว ตราสารพาณิชย์ หุ้นทุน หุ้นกู้ เงินประกันชีวิตและเงินกองทุนบำเหน็จ การจำนอง สินเชื่อเพื่อการค้า การเช่าซื้อ เงินสำรองระหว่างประเทศ สินทรัพย์และหนี้สินต่างประเทศ รวมทั้งสินทรัพย์และหนี้สินอื่นๆ

ทั้งนี้ในการจัดทำ จะใช้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

- สถิติเศรษฐกิจและการเงิน และดุลการชำระเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- ข้อมูลสถิติ จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- งบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินของทุกสถาบันการเงิน และรัฐวิสาหกิจ
- งบแสดงฐานะการเงินของกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ของบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่ง สำหรับใช้เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เกิดขึ้นระหว่างภาคเศรษฐกิจต่างๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการถือเครื่องมือทางการเงิน เพื่อใช้ประโยชน์ในการติดตามภาวะเศรษฐกิจการเงินและการวางแผนในระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อกำหนดทิศทางของการออมและนโยบายการเงินให้สอดคล้องกันนอกจากนี้ยังสามารถใช้ข้อมูลในบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน เพื่อรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการเงิน ปัญหาพิเศษทางการเงินและการคาดคะเนความกดดันด้านการเงินที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดทุนและนโยบายการเงิน

ภาวะเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทยปี 2548

พิจารณาภาพรวมในปี 2548 พบว่ามีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างภาคเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ใช้หมุนเวียนในภาคการเงินด้วยตนเองและภาคเศรษฐกิจจริงผ่านเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญๆ เช่น เงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ และเงินกู้ยืมระยะยาว เป็นต้น

ในปี 2548 มีเงินทุนที่หมุนเวียนในทุกภาคเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นทั้งสิ้นประมาณ 2,690 พันล้านบาท เทียบกับที่เพิ่มขึ้น 2,134 พันล้านบาทในปี 2547 โดยการเพิ่มขึ้นของแหล่งเงินทุนในปี 2548 มาจากภาคสถาบันการเงินเป็นหลัก โดยมีมูลค่าเท่ากับ 956 พันล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ ภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 20.7 หรือมีเงินทุนเพิ่มขึ้นจำนวน 557 พันล้านบาท ภาคครัวเรือนมีเงินทุนเพิ่มขึ้น 486 พันล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 18.1 โดยที่เหลือเป็นการเพิ่มขึ้นของเงินทุนภาครัฐ และภาคต่างประเทศ

สำหรับเงินทุนที่ใช้ไปส่วนใหญ่เป็นของ ภาคสถาบันการเงิน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 1,026 พันล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ ภาคครัวเรือนซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 23.0 หรือมีจำนวนเพิ่มขึ้น 618 พันล้านบาท ภาคต่างประเทศใช้เงินทุนเพิ่มขึ้น 460 พันล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.1 ที่เหลือเป็นการใช้จ่ายเงินทุนของภาครัฐ โดยพิจารณาการไหลเวียนของเงินทุนของภาคเศรษฐกิจต่างๆ ได้ดังนี้

ภาคครัวเรือน แหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากการกู้ยืมระยะยาวจากธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และสหกรณ์ออมทรัพย์ และสินเชื่อประเภทเช่าซื้อสินค้าคงทนจากภาคธุรกิจ ในขณะที่สินเชื่อรับจำนองจะลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า การใช้จ่ายของเงินทุนโดยรวมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนกับพันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน และออมเงินกับบริษัทประกัน

ชีวิตและกองทุนฯ

ภาคธุรกิจนิติบุคคล แหล่งเงินทุนของภาคธุรกิจนิติบุคคลมาจากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในประเทศส่วนใหญ่มาจากการออกหุ้นทุนและตราสารหนี้ ส่วนเงินทุนจากต่างประเทศมาจากสินเชื่อเพื่อการค้าและเงินลงทุนโดยตรงจากบริษัทแม่ที่อยู่ต่างประเทศ การใช้จ่ายของเงินทุนเป็นการลงทุนในเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ และการให้สินเชื่อประเภทเช่าซื้อสินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว

ภาครัฐบาล (ส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น) แหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากการออกพันธบัตร อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้ากลับชะลอลง การใช้จ่ายของเงินทุนส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในพันธบัตรกับธนาคารอาคารสงเคราะห์และมีการเพิ่มทุนและลงทุนในพันธบัตรรัฐวิสาหกิจบางแห่ง รวมทั้งยังสามารถเร่งชำระคืนหนี้ต่างประเทศได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน

(ต่อหน้า 6)

ศัพท์บัญชีประชาชาติ

NI: National Income หรือ รายได้ประชาชาติ หมายถึง รายได้จากผลตอบแทนจากปัจจัยการผลิตขั้นปฐม ได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และกำไร

PI: Personal Income หรือ รายได้ส่วนบุคคล หมายถึง รายได้ที่บุคคลได้รับในรูปของผลตอบแทนในฐานะที่มีส่วนร่วมอยู่ในการผลิต หรือเป็นเจ้าของทรัพย์สิน หรือปัจจัยการผลิตที่ใช้ไปในกระบวนการผลิต

DPI: Disposable Personal Income หรือ รายได้ส่วนบุคคลที่พึงจ่ายใช้สอยได้ คือ รายได้ส่วนบุคคลที่ได้หักภาษีและเงินโอนให้แก่รัฐบาล รวมทั้งเงินสมทบเข้ากองทุนเกี่ยวกับการประกันสังคม เหลือเป็นรายได้ที่บุคคลสามารถนำไปใช้จ่ายได้จริง ๆ

DPI = PI - ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา - เงินโอนให้แก่รัฐบาล - เงินสมทบกองทุนเกี่ยวกับการประกันสังคม

F/F: Flow of Funds Account หรือ บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน เป็นบัญชีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุนกับกิจกรรมทางการเงินของภาคเศรษฐกิจต่างๆ โดยแสดงแหล่งที่มาของเงินทุนและการใช้เงินทุน โดยผ่านเครื่องมือประเภทต่างๆ เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร พันธบัตร หุ้นทุน และหุ้นกู้ เป็นต้น ภาคเศรษฐกิจในที่นี้ประกอบด้วย ภาคเศรษฐกิจจริง และภาคสถาบันการเงิน

Real Sector หรือ ภาคเศรษฐกิจจริง หมายถึง ภาคเศรษฐกิจที่ทำการผลิตและใช้จ่ายต่างๆ โดยแสดงรายละเอียดของรายได้ที่ได้จากการผลิต การบริโภคหรือซื้อสินค้าประเภททุนของครัวเรือน ธุรกิจ รัฐบาล และต่างประเทศ

Financial Sector หรือ ภาคสถาบันการเงิน หมายถึง ภาคเศรษฐกิจที่เป็นตัวกลางให้บริการด้านการเงิน ได้แก่ ธนาคาร บริษัทประกันภัย ไร่รับจำนำ สหกรณ์ และสถาบันการเงินอื่นๆ

บัญชีเศรษฐกิจเงิน (Flow of Funds Accounts)

ภาครัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมสถาบันการเงิน) แหล่งเงินทุนมาจากการออกหุ้นกู้ให้กับภาคธุรกิจเป็นส่วนใหญ่ นอกเหนือไปจากการกู้ยืมจากธนาคารออมสินและธนาคารพาณิชย์ การใช้ไปของเงินทุนในปี 2548 โดยรวมชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2547 อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังคงเป็นการลงทุนประเภทหุ้นทุนกับภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2546

ภาคสถาบันการเงิน แหล่งเงินทุนโดยรวมขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งจากแหล่งเงินทุนประเภทเงินรับฝาก การออกพันธบัตร และเงินกองทุนของบริษัทประกันและกองทุนฯ และโดยเฉพาะเงินทุนระยะสั้นจากต่างประเทศประเภทการขายพันธบัตรประเภทมีสัญญาว่าจะซื้อคืนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า การใช้ไปของเงินทุนส่วนใหญ่เป็นการปล่อยสินเชื่อระยะยาวของธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสหกรณ์ออมทรัพย์ตามลำดับ นอกจากนี้ยังเป็นการทำธุรกรรมในตลาดซื้อคืน

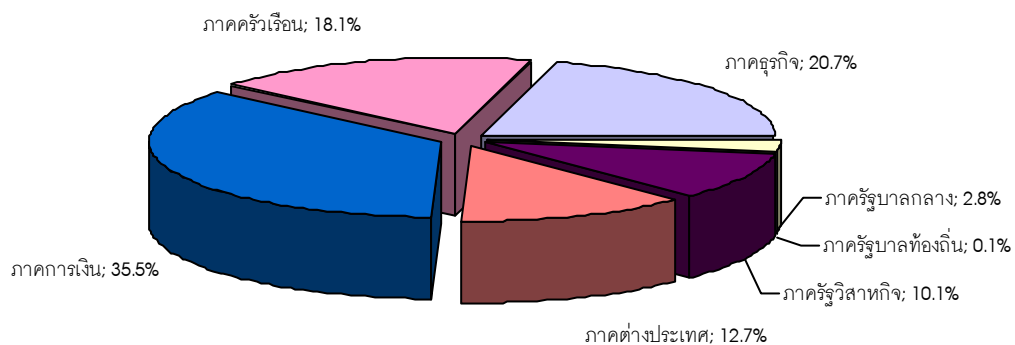
ภาคต่างประเทศ เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิเกินดุลเป็นปีแรก หลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 สินทรัพย์ทางการเงินภาคต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ไทย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตราสารทุนของสถาบันการเงินและภาคธุรกิจ และมีธุรกรรมด้านสินเชื่อการค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่คนไทยมีการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีสินเชื่อทางการค้าเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้สามารถติดตามการรายงานของบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนของประเทศไทยได้จากสศช.หรือเว็บไซต์ www.nesdb.go.th

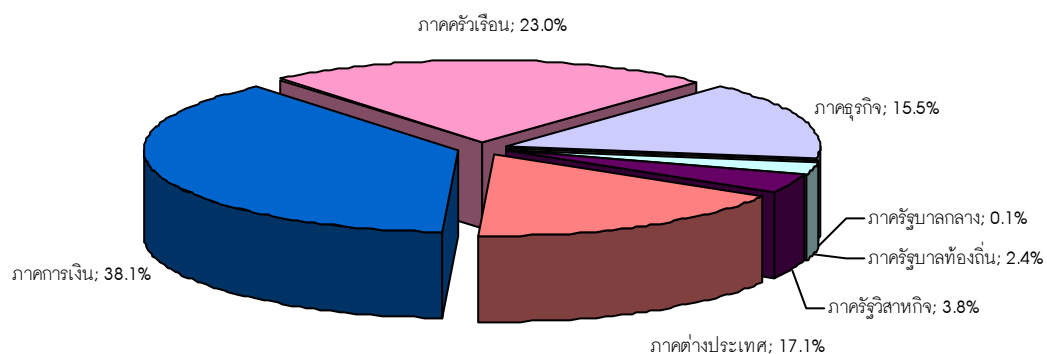

สัดส่วนแหล่งเงินทุนและการใช้ไปของเงินทุนของประเทศไทย ปี 2548

ด้านแหล่งเงินทุน

ด้านการใช้ไปของเงินทุน

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts)

ตารางแหล่งเงินทุนและการใช้ไปของเงินทุนรายภาคเศรษฐกิจผ่านเครื่องมือทางการเงินสำคัญๆ

(หน่วย : พันล้านบาท)	ครัวเรือน	ธุรกิจมีไชการเงิน	รัฐบาลกลาง	รัฐบาลท้องถิ่น	รัฐวิสาหกิจ	ต่างประเทศ	สถาบันการเงิน	รวม
แหล่งที่มาของเงินทุน	485.94	556.891	74.729	1.604	272.44	342.901	955.986	2,690.49
เงินกู้ระยะยาว	247.394	49.639	9.104	0.551	28.934		12.48	348.102
พันธบัตรรัฐบาล			139.437		4.809		39.045	183.291
จำนอง	120.077	27.677						147.754
ตราสารพาณิชย์	-8.57	105.587	-18.48		-1.449		-98.966	-21.878
อื่น ๆ	127.039	373.988	-55.332	1.053	240.146	342.901	1003.43	2,033.22
การใช้ไปของเงินทุน	618.075	417.442	3.845	63.392	101.434	459.931	1026.37	2,690.49
เงินฝาก	179.529	258.943	-2.376	60.43	11.971		-2	506.497
พันธบัตรรัฐบาล	248.223	80.324	38.29		7.539		-191.05	183.327
อื่น ๆ	190.323	78.175	-32.069	2.962	81.924	459.931	1219.42	2,000.67

OFFICE OF THE NATIONAL
ECONOMIC AND SOCIAL
DEVELOPMENT BOARD :
NATIONAL ACCOUNTS
OFFICE

สำนักบัญชีประชาชาติ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม
เขตป้อมปราบ
กรุงเทพฯ 10100
Phone: 02 280 4085
Ext 6166, 6186, 6180
Fax: 02 281 2466
E-mail: nao@nesdb.go.th

ที่ปรึกษา

นายอำพน กิตติอำพน
เลขาธิการฯ
นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
รองเลขาธิการฯ
นายปรเมธี วิมลศิริ
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน
นางวนิดา มหากิจ
ผ.อ. สำนักบัญชีประชาชาติ

คณะทำงาน

นางสมจิตต์ จรรย์พงษ์
นายอภิชัย ธรรมเสริมสุข
นางสาวณัฐสุดา เพชรทนต์
นางสุชาดา แก้วมาตังงาม
นายสมบัติ กิจจารุวงศ์
นางสาวอุดมสุข เขียวพงศ์
นายธรรมรงค์ จรัสดำรงวัฒณ์
นายอมรณัย มากนวล
นายพีรณัฐ แดงสกุล

ประเทศไทย ได้เข้าร่วมโครงการ International Comparison Program for Asia and the Pacific หรือ ICP Asia Pacific ของธนาคารพัฒนาเอเชีย ร่วมกับอีก 22 เขตเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิก ตั้งแต่ปี 2546 และแล้วเสร็จในปี 2550 การศึกษานี้เป็นการวัดหรือเปรียบเทียบขนาดเศรษฐกิจของแต่ละเขตเศรษฐกิจโดยการปรับด้วย Purchasing Power Parity โดยใช้ข้อมูลปี 2548 และใช้หน่วยเงินตราดอลลาร์ฮ่องกง (HK\$) เป็นฐานในการเปรียบเทียบ โดยมีผลการศึกษาที่สำคัญๆ คือ

การเปรียบเทียบดัชนีระดับราคา (Price Level Index: PLI) ในปี 2548 โดยเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของทั้งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พบว่า เมื่อกำหนดให้ PLI ของฮ่องกง เท่ากับ 100 ค่าเฉลี่ยของทั้งภูมิภาค เท่ากับ 55 โดยเขตเศรษฐกิจที่มีรายได้ต่อหัวสูง เช่น บรูไน สิงคโปร์ มาเก๊า ฮ่องกง และไต้หวัน มีระดับราคาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคฯ เขตเศรษฐกิจที่มีระดับราคาใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย (PLI = 55) ประกอบด้วย ประเทศจีน (57) อินโดนีเซีย (55) ฟิลิปปินส์ (54) และประเทศไทย (54) ส่วนเขตเศรษฐกิจที่มีระดับราคาต่ำ คือ ประเทศลาว (38) เวียดนาม (40) อิหร่าน (41) และ กัมพูชา (43)

การเปรียบเทียบขนาดของ GDP ที่ปรับด้วย PPP พบว่า จีนและอินเดีย มีขนาด GDP สูงถึงร้อยละ 64 ของทั้งภูมิภาค ที่เหลืออีก 20 เขตเศรษฐกิจมีส่วนเพียงร้อยละ 36 เท่านั้น แต่เมื่อเปรียบเทียบ GDP ต่อหัว ประเทศขนาดใหญ่ในเอเชียคือ จีน และอินเดียเน้นจัดอยู่ในลำดับที่ 10 และ 18 ของภูมิภาค การเปรียบเทียบครั้งนี้พบว่าเขตเศรษฐกิจที่มี GDP ต่อหัวสูงใน 5 ลำดับแรก คือ บรูไน สิงคโปร์ มาเก๊า ฮ่องกง และ ไต้หวัน ส่วนประเทศไทยมี GDP ต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย (20,545 HK\$) ประมาณ 1.90 เท่า ประเทศมาเลเซียสูงกว่าค่าเฉลี่ย 3.17 เท่า ในขณะที่อินโดนีเซีย และ ฟิลิปปินส์ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ส่วนประเทศที่มี GDP ต่อหัวต่ำที่สุดคือประเทศเนปาล เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศบรูไนแล้ว พบว่ามี GDP ต่อหัวสูงกว่าประเทศเนปาลถึง 40 เท่า

การเปรียบเทียบการบริโภคของครัวเรือน เขตเศรษฐกิจที่มีการบริโภคต่อหัวสูงสุด คือ ฮ่องกง รองลงมาคือ ไต้หวัน สิงคโปร์ บรูไน และมาเก๊า เมื่อแบ่งกลุ่มการบริโภคเป็น 2 กลุ่ม คือ อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ การบริโภคของแต่ละเขตเศรษฐกิจจะไม่แตกต่างกันมาก ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าและรองเท้า พบว่าฮ่องกงมีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุดคือ 12,445 HK\$ รองลงมาคือ สิงคโปร์ 3,413 HK\$ เป็นผลมาจากทั้ง 2 เขตเศรษฐกิจเป็นแหล่งช้อปปิ้งในภูมิภาค ส่วนใหญ่เป็นของครัวเรือนที่มีรายได้สูง

การเปรียบเทียบการลงทุนต่อหัว พบว่า เขตเศรษฐกิจที่มีรายได้สูง GDP ต่อหัวสูง จะมีการลงทุนต่อหัวสูงด้วย เช่น บรูไน มีมูลค่าการลงทุน 24,675 HK\$ สูงกว่าค่าเฉลี่ย (5,298 HK\$) หรือประมาณ 5 เท่าของค่าเฉลี่ย หรือสิงคโปร์มีการลงทุนสูงกว่าค่าเฉลี่ย ประมาณ 10 เท่า กลุ่มเขตเศรษฐกิจอื่นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยภูมิภาค ประกอบด้วย มาเลเซีย ไทย ภูฏาน อิหร่าน จีน และหมู่เกาะฟิจิ ส่วนกลุ่มที่มีการพัฒนาในระดับต่ำ เช่น เนปาล กัมพูชา จะมีมูลค่าการลงทุนต่อหัวต่ำ

จากการเปรียบเทียบขนาดเศรษฐกิจ GDP ต่อหัว การบริโภคต่อหัว และการลงทุนต่อหัว ของเขตเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกทั้ง 22 เขตเศรษฐกิจ พบว่าประเทศไทยมีขนาดที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาค ผลศึกษาพบว่าเขตเศรษฐกิจที่มีรายได้ต่อหัวสูง และมีมูลค่าการลงทุนต่อหัวสูง จะเป็นเขตเศรษฐกิจที่มีศักยภาพในการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงด้วย

PPP หมายถึง อำนาจซื้อสินค้าและบริการของประชาชนในแต่ละประเทศ โดยเปรียบเทียบมูลค่าการซื้อในสกุลเงินเดียวกัน

การจัดทำ PPP และดัชนีที่เกี่ยวข้อง จะได้นำเสนอรายละเอียดในโอกาสต่อไป

การเปรียบเทียบดัชนีต่างๆ ระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

	ดัชนี Per capita real GDP	PPP (HK\$ เป็นฐาน)	ระดับดัชนีราคา (PLI)	ดัชนีการบริโภคต่อหัว	ดัชนีการลงทุนต่อหัว
บรูไน	1312 (1)	0.159	74 (6)	582 (4)	471 (5)
สิงคโปร์	1150 (2)	0.189	88 (4)	776 (3)	1003 (1)
มาเก๊า	1035 (3)	0.923	90 (3)	522 (5)	826 (2)
ฮ่องกง	988 (4)	1.000	100 (2)	980 (1)	810 (3)
ไทเป	720 (5)	3.407	82 (5)	849 (2)	500 (4)
มาเลเซีย	317 (6)	0.305	63 (7)	260 (7)	235 (6)
อิหร่าน	296 (7)	469.933	41 (20)	329 (6)	159 (9)
ไทย	190 (8)	2.800	54 (10)	214 (8)	178 (7)
ฟิจิ	115 (9)	0.255	117 (1)	185 (9)	120 (11)
จีน	115 (10)	0.599	57 (8)	86 (14)	152 (10)
ภูฏาน	102 (11)	2.781	49 (12)	86 (15)	165 (8)
ศรีลังกา	97 (12)	6.171	48 (13)	134 (10)	63 (13)
อินโดนีเซีย	90 (13)	690.583	55 (9)	118 (11)	60 (15)
ฟิลิปปินส์	81 (14)	3.828	54 (11)	110 (12)	37 (18)
มองโกเลีย	74 (15)	73.018	47 (15)	73 (16)	69 (12)
ปากีสถาน	66 (16)	3.351	44 (17)	106 (13)	32 (19)
เวียดนาม	60 (17)	821.174	40 (21)	63 (18)	61 (14)
อินเดีย	59 (18)	2.583	46 (16)	73 (17)	48 (16)
ลาว	50 (19)	522.475	38 (22)	53 (20)	46 (17)
กัมพูชา	40 (20)	224.697	43 (18)	57 (19)	14 (22)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ลำดับที่

